

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 1. und 2. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 617 = 1857

Vor dem Eintritte in das Bethaus/ Nach dem Eintritte in das Bethaus

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244)

Vor dem Eintritte in das Bethaus:

וְאָנִי בְרוּב חֲסִדָּךְ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל-הַיְכָל-קֹדֶשְׁךָ בְּיְרֵאֲתָךְ:

Nach dem Eintritte in das Bethaus:

בְּבַיִת אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרִנָּשׁ:

מִה. Wie schön sind deine Zelte, Jakob, deine Wohnungen, Israel. Dieweil deine Milde groß, komme ich in dein Haus, neige anbetend mich vor dem Tempel deiner Heiligkeit, in Ehrfurcht vor dir. Ich liebe es, Herr, zu weilen in dem dir geweihten Hause und an der Stätte, wo deine Herrlichkeit residirt. Ich hüffe anbetend mich, beuge das Knie vor dem Ewigen, der mich hat geschaffen. Dir weihe im Gebete ich mich, Ewiger, zur Stunde der Milde, in der Fülle deiner Gnade erhöre mich, mein Gott, indem du treulich deine Hilfe mir gewährest.

אֲנִי. Ich rufe dich an, auf daß du, Gott, mich erhörest; o neige dein Ohr mir zu, erhöre meinen Vortrag! Nur durch Rechtlichkeit kann deine Freundlichkeit ich schauen, ich schwelge, kaum erwacht, in deinem Gottesbilde. Und ich, der auf dich, Herr, ich vertraue, künde laut, daß mein Gott du bist. Erhöre meine flehende Stimme, wenn zu dir ich emporrufe, wenn ich meine Hände zu deinem heiligen Tempel erhebe. Ewiger, mein Gott, ich richte mein Gebet zu dir, und du heilest mich. Zu dir, Ewiger, rufe ich, und zu dir, als meinem Herrn, richte ich mein Flehen. Laß deine Freundlichkeit deinem Diener leuchten, befreie in deiner Milde mich. Denn auf dich, Ewiger, ist mein Hoffen, du erhörest mich, mein Herr und mein Gott. Erhöre mein Beten, Herr, nimm auf meinen Andachtsruf, laß meine Thräne nicht unbeachtet. Erhöre mich, Herr, und sei mir gnädig, sei du, Ewiger, ein Helfer mir!

מִה-טִּבּוֹ אֱהִלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאָנִי
בְרוּב חֲסִדָּךְ אָבֹא בֵיתְךָ.
אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל-הַיְכָל-
קֹדֶשְׁךָ בְּיְרֵאֲתָךְ: יי
אֲהַזְבִּיתִי מֵעוֹן בְּיַרְיָךְ.
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ:
וְאָנִי אֲשֶׁתְּחַוֶּה וְאֶכְרַעֶה
אֶבְרָכָה לְפָנַיִי עֲשֵׂי:
וְאָנִי תִפְלְתִי-לָךְ וַיֵּי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרִבְחֵי-חֲסִדָּךְ
עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הִט-
אֲזַנְךָ לִי שָׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְצַדִּיק
אֲחַוֶּה פְּנִיךָ. אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנָתְךָ:
וְאָנִי עֲלֶיךָ בְּטַחָתִי יי. אִמְרָתִי אֱלֹהֵי
אֲפָה: שָׁמַע קוֹל תְּחִנּוּנַי בְּשׁוֹעֵי אֱלִיךָ.
בְּנִשְׂאֵי יָדַי אֶל-דְּבִיר קֹדֶשְׁךָ: יי אֱלֹהֵי
שׁוֹעֵתִי אֱלִיךָ וְתַרְפָּאֵנִי: אֱלִיךָ יי אֶקְרָא
וְאֶל-אֲדָנָי אֲתַחֲנֵן: הָאִירָה פְּנִיךָ עַל-
עֲבָרָךְ. הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֲסִדָּךְ: כִּי לָךְ יי
הוֹחֲלָתִי. אֲפָה תַעֲנֶה אֲדָנָי יְיָהּ: שָׁמַעָה
תִּפְלְתִי יי. וְשׁוֹעֵתִי וְהָאִזְנָה. אֶל-
דְּמַעְתִּי אֶל-תַּחֲרָשׁ: שָׁמַע יי וְחַנּוּנִי יי
הִיָּה וְעוֹזֵר לִי:

שיר. Ein Stufengesang von David. Wie freudig stimmt es mich, so man zu mir spricht: „Wir wassen in das Gotteshaus“! Ich freue deines Wortes mich, gleich jenem, welcher große Beute findet. Nimm auf meinen Flehensruf, mein König und mein Gott, so zu dir ich bete. Ewiger! Des Morgens erhörest du meine Stimme, des Morgens wende ich dir mich zu, und harre. Ich rufe dich an, auf daß du, Gott, mich erhörest; o neige dein Ohr mir zu, erhöre meinen Vortrag! Weilt mein Fuß nur auf rechter Bahn, so kann in offener Volksversammlung den Herrn ich preisen.

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים
לי בית יי גלך: שש אנכי על אמרתך
במוצא שלל רב: הקשיבה לקול
שועי מלבי ואלהי בי אליך אתפלל:
יי בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה: אני קראתיך בי תענני אל
הט אונה לי שמע אמרתני: רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יי:

חנוכו מז"ל חסידים הראשונים היו טובין ונעט וחס"כ ונתפללין. ר"ל סהיו ונתישנן זדעתם ונומנות האל יתנצך וטפלות האדם, כדי להתפלל חס"כ נאימה וזכראס. ע"כ כשזח אדם לזית הכנסת ישב ונעט ויאמר זה הסקוק.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

ואח"כ יאמר תפלה זו:

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא. ואנכי איש חוטא והקעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם עפר ואפר. ואני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול בפה פעמים. אוי לי איך אשא פני לעמוד לפני המלך הגדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וספת כל הספות אלא מפני רחמי וחסדי הגדולים שהוא מרחם על בריותיו. ורוצה בתפלה ותחנונים של עבדיו. כמו שנאמר קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו:

תפלת מנחה לערב פסח

סדר הקרבנות Man sagt

אשרי. Heil denen, die in deinem Hause weilen, die immerfort dich preisen — Selah! Heil dem Volke, dem solch ein Loos geworden, dem Volke Heil, dessen Gott — der Ewige!

תהלה. Loblied Davids. Ich will dich erheben, mein Gott und König, und deinen Namen preisen immerfort. Mit

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך
סלה:

אשרי העם שקכה לו אשרי
העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממה
אלוהי המלך ואברכה שמך